AUGUSTINUS. PS. CLEMENS I. PAPA. HENRICUS DE HASSIA. THOMAS HALENSIS. AUGUSTINUS. PROSPER AQUITANUS. MARTINUS DE LEIBITZ. LEGENDAE SANCTORUM

Melk (?), 1461-1469 Seite 152r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40036
Copyright: Melk, Benediktinerstift

bili corpore nemine vincere. terrau
est obnoxiu nasa homine peccato
pmi hom̃is et vmanlo dampnatio
ms obstrictu msi reatus qui gene
ratione contrahnt regenerationē
soluat Moriu triu hec quod lo
co ultimo posiu solu non tractat
m supradicto gloriosi martyris
libro. de duob9 uero ceteris tan
tu illic pspicuitate disserit. ut
supradicti heretici non mmm
a grē xpi longe ante recipiant
comuicti esse qē nati In hus gō
meitis sanctor que nulla misi do
na dei sunt. etiā pseuantiā dei do
nu esse sic loquit Quam9 m
quit sanctificet nome tuu. non
q optem9 deo ut sanctificet oīo
mibus nris. sed q petam9 ab eo
ut nome eius sanctificet i nob
Ceteru a quo deus sanctificat.
qui ipe sanctificat: Sz quia
ipe dicit sancti estote quomodo
et ego sum. id petim9 et rogā
mus. ut qui m baptismo san
ctificati sum9 m eo quod cepim9
esse pseuem9. et paulo pō de
ipa re adhuc disputans et do
cens nos pseuantiā petere a do
mino. quod nullomodo recte ac
vacanter fuere nisi eius donu et
hoc esset. hec inquit sanctifi
catio ut i nob pmaneat oām9
Et quia dns et uder nr sana
to a se et iustificato communicat
non delinquē ne quid ei deteius
fiat. hanc ꝯtinuis oīomb9 pce
fuam9. hoc dieb9 ac noctibus
postulamus ut sanctificatio et iu
stificatio que dei gratia sunt ipi9
protectione seruet In sanctificatione
ignt pseuantiā. hoc e ut m san
ctificatione pseuemus nos ab eo
petere iste sanctus doctor et magn
intelligit. cū sanctificati diam9 san
ctificet nome tuu Quid e em
aliud petere quod accipim9. nisi
ut id quoq nob pstet ne habere
desimamus: Sicut go sanctus
cū deū rogat ut sanctus sit. id u
tiq rogat ut sanctus esse pma
neat. ita vtiq et castus cū rogat
ut castus sit. continens ut conti
nens sit. iustus ut iustus pius
ut pius. et cetera que contē pe
lagianos dona dei esse defendim9.
hoc sine dubio petiuit ut m eis
pseuerent boms que se accepisse
noueruē Quod si acciptiē. pfe
cto et ipam pseuantiā magnu
dei donu quo cetera dona eius
seruant accipiūt Quid cū dicā
aduemat regnū tuu: Num a
liud posamus. nisi ut uenat
et nobis quod esse uenturū non
dubitam9 omib9 scis: Ergo
et hi qui iam sancti sūt quid o
rant. nisi ut m ea sanctitate que
illis data e pseuerent: Neq
em aliter uenet dei regnū quod
non alis. sed hus qui pseuerāt
usq m finē certu est esse uenturū
Tertia petitio e. fiat voluntas
tua sicut m celo et m tra. ul q
m plerisq codicib9 legit ma
risq ab orātib9 frequtat. sicut